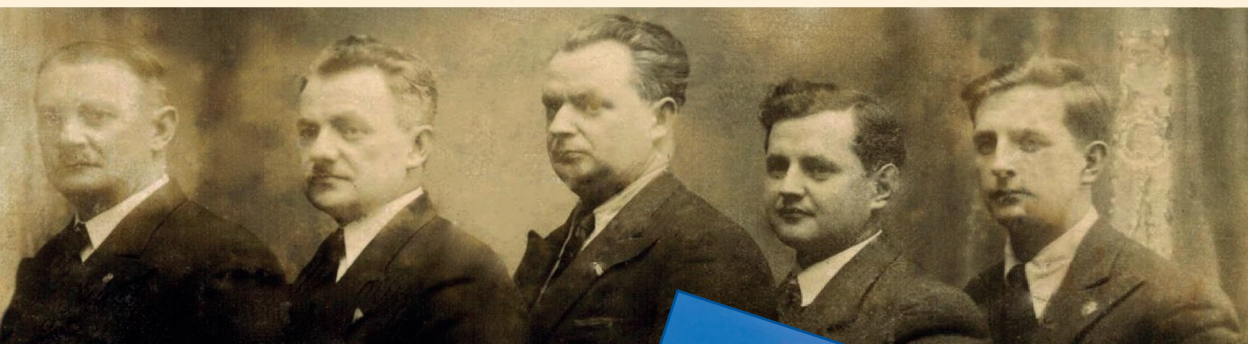

Małgorzata Mycke-Dominko
Kazimierz Mycke

Patroni ulicy Braci Mycków w Piotrkowie Trybunalskim

Kronika rodzinna

[print](#) [pdf](#)

edu-Libri

Małgorzata Mycke-Dominko
Kazimierz Mycke

**Patroni
ulicy Braci Mycków
w Piotrkowie Trybunalskim**

Kronika rodzinna

edu-Libri

Kraków-Legionowo 2021

© edu-Libri s.c. 2021

Opracowanie graficzne Anna Gogolewska

Fotografie pochodzą z archiwum rodzinnego Ireny Mycke i Małgorzaty Mycke-Dominko, jeśli nie podano innego źródła w podpisie.

Tablice genealogiczne wykonano korzystając z ogólnodostępnej strony internetowej MyHeritage.

Autorka składa podziękowanie Panu Krzysztofowi Chojniakowi – Prezydentowi Miasta Piotrkowa Trybunalskiego za pomoc w wydaniu książki.

Publikacja wydana dzięki pomocy Miejskiej Biblioteki Publicznej im. A. Próchnika w Piotrkowie Trybunalskim.

Wydawnictwo edu-Libri
ul. Zalesie 15, 30-384 Kraków
e-mail: edu-libri@edu-libri.pl

ISBN druk 978-83-66395-21-3

ISBN pdf 978-83-66395-22-0

*Człowiek żyje tak długo,
jak długo trwa pamięć o nim*

Spis treści

Wstęp	6
-------------	---

Część I

Bracia Mycke i ich najbliższe rodziny	8
--	----------

Stefan Józef Mycke (Micke)

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc.....	10
---	----

Kazimierz Micke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc.....	20
---	----

Zdzisław Micke

syn Kazimierza i Alojzy Barbary z Dąbrowskich	35
---	----

Mieczysław Mycke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc.....	38
---	----

Włodzimierz Mycke

syn Mieczysława i Rozalii z Węglewskich	46
---	----

Halina Trawińska

córka Mieczysława Mycke i Rozalii z Węglewskich	47
---	----

Jerzy Jakób Mycke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc	53
--	----

Irena Kleczyńska

żona Jerzego Mycke	68
--------------------------	----

Irena Teresa Mycke

córka Jerzego i Ireny z Kleczyńskich.....	72
---	----

Małgorzata Mycke-Dominko

córka Jerzego i Ireny z Kleczyńskich.....	73
---	----

Juliusz Mycke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc.....	76
---	----

Część II

Rodzice i Siostra Braci Mycków	90
---	-----------

Waleria Mycke z domu Szulc	108
----------------------------------	-----

Aniela Micke (Mycke)	111
----------------------------	-----

Czesław „Teddy” Nowakowski	117
----------------------------------	-----

Nella Danuta Nowakowska.....	119
------------------------------	-----

Czesław Narcyz „Czech” Nowakowski	122
---	-----

Część III

Przodkowie Braci Mycków	124
Józef Miczke (Mycka)	127
Józef Myczke (Miczke)	129
Jan Mycka (Miczke)	129
Wojciech Mycke (Mycka)	130
Jan Mycke	133
Feliks Mycke	133
Piotr Mycke (Miczke)	134
Ignacy Mycka (Mycke)	135

I

Bracia Mycke i ich najbliższe rodziny

Patronami małej uliczki „Braci Mycków” w Piotrkowie Trybunalskim są: Stefan, Kazimierz, Mieczysław, Jerzy i Juliusz, synowie Feliksa i Walerii. Zostali w ten sposób uhonorowani za swoją patriotyczną postawę, którą zaszczytli im Rodzice.

Od lewej: Stefan, Kazimierz, Mieczysław, Jerzy, Juliusz Mycke

Stefan Józef Mycke (Micke)

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc

Stefan był najstarszym synem Feliksa i Walerii. Urodził się 7 marca 1897 r. w Piotrkowie. W metryce zapisano nazwisko Micke. Od 1913 r. do wybuchu wojny należał do „Sokoła” w Piotrkowie. Od 9.10.1914 r. służył jako szeregowiec w oddziale sztabowym I Brygady Legionów Polskich. Był wymieniony w spisie Pierwszej Kompanii marszowej wysłanej z Kozienic na front 27.05.1916 r. Wiosną 1917 r. był odnotowany na liście do odprawy w oddziale sztabowym I Brygady i przedstawiony do odznaczenia austriackim Krzyżem Wojskowym Karola. Było to odznaczenie austro-węgierskie za zasługi wojskowe, ustanowione 13.06.1916 r. przez cesarza Karola I.

Po kryzysie przysięgowym (lipiec 1917 r.) w drodze do Szczypiorna udało mu się zbiec. Od 8.08.1917 r. do listopada 1918 r. działał w Polskiej Organizacji Wojskowej (POW) w V Okręgu w Piotrkowie.

Stefan Mycke uczestniczył w kampanii kijowskiej podczas wojny polsko-bolszewickiej. Była to ofensywa Wojska Polskiego i Armii Ukraińskiej Republiki Ludowej przeciwko Armii Czerwonej skierowana na Kijów w kwietniu 1920 r.

W Wojsku Polskim był od listopada 1918 r. do 5.03.1921 r. Był szefem taborów w stopniu wachmistrza w 26. Pułku Piechoty w II Batalionie.

Wraz z żoną Anną, z domu Rutkowską, brał udział w III Powstaniu Śląskim.

Kazimierz Micke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc

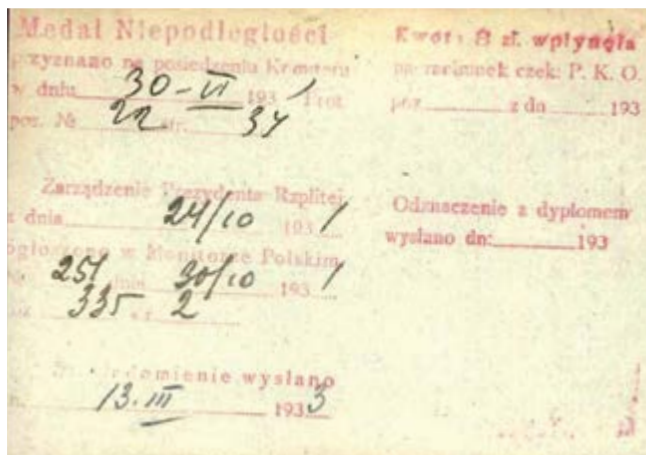

Kazimierz urodził się 21 lutego 1899 r. w Piotrkowie. Uczył się w Miejskim Gimnazjum im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie. Był skautem w I Tajnej Drużynie im. Cypriana Godebskiego. Latem 1914 r. przebywał dwa razy na obozach-szkoleniach w Woli Drzazgowej, w czasie których rosyjska żandarmeria zarządziła obławę. Skautom udało się umknąć. Jednakże żandarmeria rosyjska przeprowadziła rewizję w mieszkaniach, również u Kazimierza. Od właściciela zakładu kamienniarstwa Karbowskiemu organizacja otrzymała 4 karabiny, które przechowywano w grobie na cmentarzu.

W czerwcu 1916 r. wstąpił do Polskiej Organizacji Wojskowej (POW). W roku szkolnym 1917/1918 Kazimierz został komendantem VIII Okręgu ZHP. Był to trudny okres dla harcerstwa, gdyż rozwiązano I Drużynę Harcerską im. Cypriana Godebskiego w gimnazjum w Piotrkowie. Skasowano Okręgi a wprowadzono Inspektoraty, ale wtedy Kazimierz w listopadzie 1918 r. wyjechał do Lwowa i z rozkazu „Druha Komisarza Mobilizacyjnego na Piotrków” został powołany do wojska, do formacji harcerskich.

W Piotrkowie został przydzielony do 3. Baterii Obrońców Lwowa, a następnie do 6. Baterii 5. Pułku, z którym przeszedł całą kampanię do 1920 r. W grudniu 1920 r., w stopniu plutonowego, został odkomenderowany do szkoły podchorążych w Poznaniu. Po zwolnieniu z wojska był w Kadrze Oficerskiej Okręgowej N VI w Jarosławiu.

Kazimierz z wojska wyszedł w stopniu podporucznika. Za udział w wojnie polsko-bolszewickiej w 1922 r. został odznaczony Krzyżem Walecznych, a w 1931 r. otrzymał Medal Niepodległości.

Dokument o przyznaniu Medalu Niepodległości Kazimierzowi Micke

Kazimierz Micke

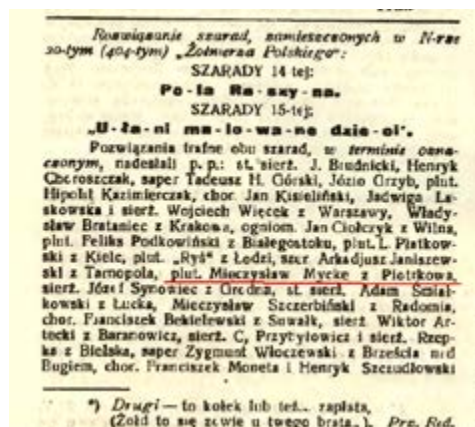
Legioniści od lewej:
Kazimierz Micke,
Czesław Nowakowski
i Mieczysław Mycke

Mieczysław Mycke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc

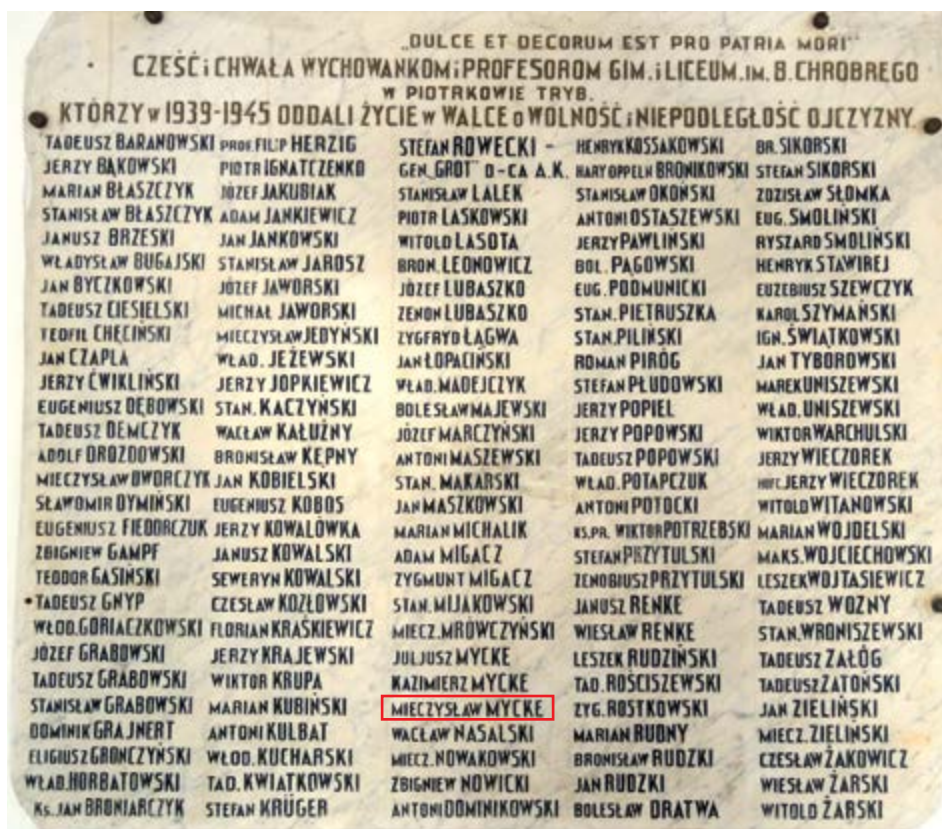

Kolejny syn w rodzinie to Mieczysław, który urodził się 24 września 1901 r. również w Piotrkowie. Tu uczęszczał do Miejskiego Gimnazjum im. Bolesława Chrobrego. Od roku 1914 należał do harcerstwa, był w drużynie im. Cypriana Godebskiego, gdzie nauczył się sztuki introligatorskiej. Po latach przydało się to do opracowania własnego księgozbioru, liczącego kilkaset książek. Ponadto lubił rozwiązywać szarady w gazetach, m.in. w „Żołnierzu Polskim” i był w tym bardzo dobry.

Wycinki z „Żołnierza Polskiego” nr 23 i 28 z 1924 r.

Źródło: Biblioteka Cyfrowa Regionalia Ziemi Łódzkiej przy wojewódzkiej Bibliotece publicznej w Łodzi

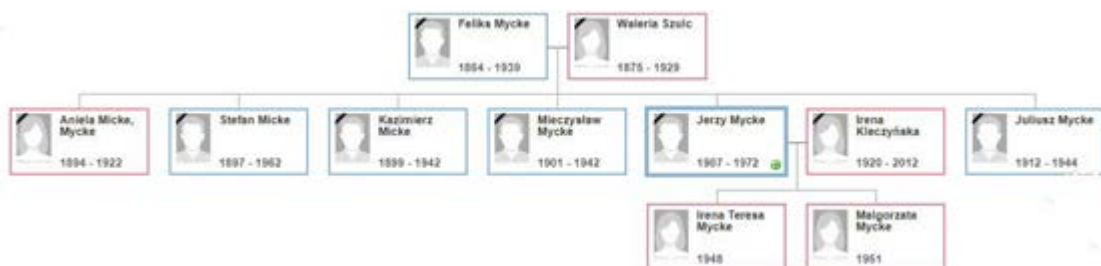
Tablica poświęcona wychowankom i profesorom, którzy zginęli w latach 1939–1945 umieszczona w liceum im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie Trybunalskim, na której znajduje się nazwisko Mieczysława Mycke

Żona Rozalia wraz z trójką dzieci wróciła po wojnie do Bełchatowa, do mieszkania na pierwszym piętrze dworu Hellwigów. Obecnie w dworze mieści się Muzeum Regionalne. Mieczysław i Rozalia mieli troje dzieci: Włodzimierza, Halińę i Wandę Barbarę. Rozalia zmarła w Bełchatowie 26 kwietnia 1965 r.

Jerzy Jakób Mycke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc

Jak wszystkie dzieci Feliksa i Walerii, Jerzy urodził się w Piotrkowie. Było to 25 lipca 1907 r.

Jego lata dziecięce przypadły na okres I wojny światowej. Czasy głodne i niespokojne, naznaczone częstymi przemarszami przez Piotrków obcych wojsk, stałą troską matki o losy trzech starszych synów i krótkimi chwilami radości, gdy z dalekich stron przychodziły listy poczty polowej – znak, że żyją. Kiedy w mundurach i z orzełkami na czapkach zjeżdżali na krótkie i zawsze nieoczekiwane urlopy, cała ulica Krakowska wrzała od nowin. Czasem przychodzili i obcy ludzie, z którymi Feliks, ojciec Jerzego, cicho rozmawiał, przepędzając młodsze dzieci, żeby nie podsłuchiwały. W drugiej połowie 1917 r. Jerzy sprawował funkcję łącznika między legionistami ukrywającymi się po kryzysie przysięgowym w Piotrkowie a ich rodzinami. Od 1918 r. należał do III Drużyny Harcerskiej przy Gimnazjum ks. Janowskiego. Panująca w domu i w harcerstwie atmosfera sprawiła, że dwunastoletni chłopak w czerwcu 1919 r. uciekł z domu do wojska, z zamiarem wstąpienia do 26. Pułku Piechoty Wojska Polskiego, gdzie służył jego brat Mieczysław.

Był skautem, bratem żołnierzy, uważał się za dorosłego. Przywieziono go z powrotem chorego na tyfus. Długo chorował. Po tyfusie wdała się gruźlica kości. Do końca życia po tej chorobie miał dziurę w okolicy żeber. Wreszcie był na tyle zdrowy, żeby

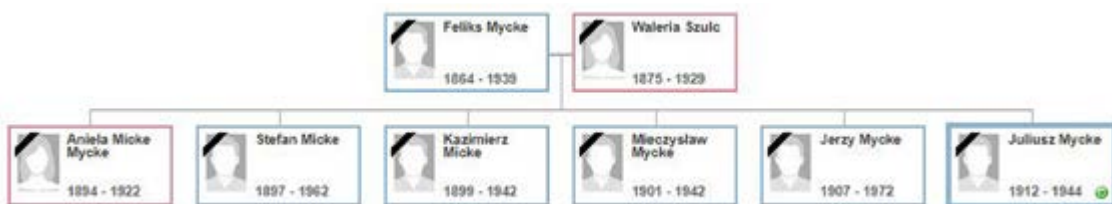
Prasa drukowana w drukarni przy ulicy Targowej 47 w latach okupacji niemieckiej, a w roku 1945 sowieckiej

Kierownikiem drukarni został „Lech”, Waclaw Zagórski z Konwentu Organizacji Niepodległościowych. Drukarnia pracowała od lipca 1942 r. do początków stycznia 1943 r. W drukarni drukowano: „Dziś i jutro” – pismo wydawane przez Komendę Pogotowia Harcererek, „S” – pismo informacyjne „Strzelec”, wydawane co 2 tygodnie dla młodzieży. W czasie zniewolenia sowieckiego „Myśl Niezależną” od marca do sierpnia 1945 r. Prasę antysowiecką i antykomunistyczne ulotki drukowano od marca do września 1945 r.

Z obawy przed wydaniem przez jednego z zecerów, w 1943 r. drukarnia została przeniesiona na ul. Grzybowską 17, gdzie w porównaniu z Targową 47 zecerzy mieli lepsze warunki pracy. Osłonę drukarni stanowił warsztat stolarski i skład węgla. Dozorcą i przedsiębiorcą handlującym węglem został młodszy brat Jerzego, Juliusz Tadeusz. Jerzy przywoził platformą papier do drukarni pod węglem, a w koszach z węglem wywoził owinięte w czarny papier paczki z prasą. Podczas blokady Grzybowskiej i przyległych ulic w lutym 1944 r., kiedy gestapo przeprowadzało rewizje w każdym domu, Jerzy znalazł się wewnątrz zagrożonego terenu. Potrafił wtedy wywieźć całą przyszykowaną do transportu nakład prasy, przejechać stępą przez łańcuch Wehrmachtu zamykający obszar „kotła” i dostarczyć prasę na punkt przy ulicy Złotej. Mimo rewizji lokali, sklepów i piwnic domu na ul. Grzybowskiej 17,

Juliusz Mycke

syn Feliksa i Walerii z domu Szulc

Juliusz Tadeusz to najmłodsze dziecko Feliksa i Walerii. Urodził się 14 marca 1912 r. również w Piotrkowie. Naukę rozpoczął w 1919 r. jak wszystkie dzieci Feliksa w szkole polskiej i była to szkoła powszechna 7 klasowa im. H. Sienkiewicza w Piotrkowie. Następnie chodził do szkoły powszechnej 7 klasowej im. Św. Kazimierza, a od roku 1925 był uczniem Gimnazjum im. Bolesława Chrobrego. W 1934 roku ukończył szkołę i zdał maturę.

Tak jak jego starsi bracia był harcerzem. Z harcerstwem związał się już w wieku 12 lat. Był członkiem 4. Drużyny ZHP im. Tadeusza Kościuszki (utworzona została w latach 1917/18 na miejsce Tajnej drużyny im. Cypriana Godebskiego), w której po kolei pełnił funkcje: zastępowego, gospodarza, plutonowego i przybocznego. Drużynowym w tym czasie był Jerzy Wieczorek. W 1928 r. na obozie w Czorsztynie ukończył kurs zastępowych, a w 1931 r. w Kurnędzu k. Sulejowa kurs drużynowych Chorągwi Łódzkiej, gdzie do tej pory znajduje się Harcerska Baza Obozowa „Pilica”.

Zachował się krótki pamiętnik Juliusza rozpoczynający się wpisem z lipca 1929 r., w którym opisuje przygotowania 4. drużyny do Zlotu Narodowego. Opisuje Zlot, wycieczkę nad Morze Bałtyckie, obóz we Włodzimierzowie. Pod koniec roku 1929

szybka: działania wytrwałe i konsekwentne. Pozostawiony sam sobie wykazuje dużo samodzielności, inicjatywy i zaradności”.

We wrześniu 1937 r. ponownie przyjechał do Warszawy i zamieszkał w schronisku dla młodzieży z kresów wschodnich przy ulicy Myśliwieckiej 6. Kontynuował przerwana naukę w Akademii Nauk Politycznych. Tam poznał Irenę Kleczyńską, z którą sympatyzował.

W czerwcu 1939 r. ukończył drugi, przedostatni rok studiów.

Gdy wybuchła II wojna światowa, Juliusz dostał awans na porucznika. Został przydzielony do 25. Pułku Piechoty w Piotrkowie.

Brał udział w obronie Częstochowy, a 3 września w bitwie pod Złotym Potokiem i Janowem Częstochowskim, gdzie dywizja uległa rozbiciu. 4 września 1939 r. jego pułk stoczył bój pod Lelowem, następnie cofał się przez Koniecpol, Jędrzejów, Pińczów, Busko-Zdrój, po czym dołączył do Armii „Kraków”. Pułk brał udział w bitwie pod Tomaszowem Lubelskim. Po kapitulacji Armii „Kraków” przebił się do wojsk

Fragment wojennych notatek Juliusza

Juliusz Mycke (zdjęcie z wojska)

Stefan, Kazimierz i Mieczysław Mycke bili się o niepodległość Polski w Legionach Józefa Piłsudskiego, byli w tajnej Polskiej Organizacji Wojskowej, a po odzyskaniu niepodległości w Wojsku Polskim uczestniczyli w wojnie z bolszewikami. Nawiązując do Hymnu strzeleckiego, który poprzedzał Pierwszą Brygadę, to z trudu i znoju takich jak oni nieznanymi bohaterów „Polska powstała by żyć”. I kiedy znów zagrożono jej niepodległemu bytowi z Zachodu i Wschodu, oni znów spełnili swój obowiązek, za towarzyszy mając swoich młodszych braci – Jerzego i Juliusza Tadeusza. Zaangażowali się w działalność Polski Podziemnej, Kazimierz i Mieczysław w ZWZ, Jerzy i Juliusz Tadeusz w jej piłsudczykowski nurcie i w Armii Krajowej. Najmłodszy z braci, Juliusz Tadeusz, oficer Wojska Polskiego, uczestnik wojny z Niemcami we wrześniu 1939 r. przyjmie w AK pseudonim swojego brata Kazimierza z POW – „Marian Tarski” i poległ podczas Powstania Warszawskiego, prowadząc natarcie na Nowym Świecie. Kazimierz, który także bronił Polski w pamiętnym wrześniu, już wtedy nie żył, zamordowany przez Niemców w Auschwitz-Birkenau, wraz z bratem Mieczysławem. Jerzy jeszcze po wojnie będzie uczestniczył w podziemiu antykomunistycznym w Warszawie. Taki był los braci Mycke, budowniczych Niepodległej, których losy tak przejmująco upamiętniła Autorka książki – by ich potomni wiedzieli, co im zawdzięczają.

dr hab. Marek Gałęzowski

<https://www.piotrkow.pl>

<http://biblioteka.piotrkow.pl/>

Wydawnictwo **edu-Libri** jest oficyną wydawniczą publikacji naukowych i edukacyjnych.

Nasze książki (drukowane i elektroniczne) są dostępne w księgarniach stacjonarnych i internetowych oraz w czytelnich on-line ibuk.pl i biblio.ebookpoint.pl – szczegóły na stronie edu-libri.pl.

www.edu-libri.pl

